

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

ANY VI - NUMERO 74 - SETEMBRE 1989

XXIX HOMENATGE A LA VELLESA

Edició Especial

MAI NO SABRÀ LA JOVENESA...

A la memòria de Joan B. Solervicens

Mai no sabrà la juvenesa
dins l'ardor extrema del seu foc
la gran delícia incompresa
de fer-se vell a poc a poc.

La veu, abans garlaire i vana,
es va endolcint d'un so aflautat,
s'acurça amb ritme de pavana
el pas ardit i confiat.

El món, a força de fregar-hi,
perd mica a mica els caires vius,
i el gest es torna estatuari
i els pensaments meditatis.

Minva el seu brill la llambregada,
de tant guaitar horitzons mesquins,
i es fa profunda la mirada
tant com s'enfonsa ànima endins.

GUILLEM COLOM

LLOSETA

Revista Independiente De Información Local

Apartado de Correos nº 6 Tel. 514164 - LLOSETA

DEPOSITO LEGAL : P.M. 747-1983

REDACTORES Y COLABORADORES: Jaime Morro Ripoll, Mariano Medina Ripoll, Jaime Servera Coll, Gabriel Pieras Salom, José Mª Escudero Pol, Bartolomé Bestard Bestard, Bartomeu Capó, Joan Guasp, Antoni Santandreu Ripoll, Francesc Munar.
FOTOGRAFOS: Miquel Ramon Calatayud, Llorenç Ramon Borràs y Antonio Mulet Ramón.

COMPOSICION TEXTOS: Antonia Massanet Fernández.

MONTAJE: Llorenç Ramon Borràs, Pau Reynés Villalonga y Francesc Villalonga Beltrán.

DIRECTOR: Pau Reynés Villalonga.

PRECIO EJEMPLAR: 100 pesetas. SUSCRIPCION ANUAL: 1200 pts.

IMPRIME: Apóstol y Civilizador - PETRA (Mallorca)

XXIX HOMENATGE A LA VELLESA

10 SETEMBRE 1989

PROGRAMA D'ACTES

A LES 6,30 DEL CAPVESPRE

- * CONCENTRACIÓ DEL VELL I "MADRINAS"**
- * PROCLAMACIÓ DEL XXIX HOMENATGE A LA VELLESA**
- * ACTE D'ACCIÓ DE GRÀCIES**
- * ACTUACIÓ DEL GRUP MUSICAL**
"SIS SON"
- * BREUS PARLAMENTS**
- * ENTREGA D'OBSEQUIS**

Aquest XXIX Homenatge a la Vellea de Lloseta, ha estat organitzat i patrocinat pel Magnífic Ajuntament de Lloseta i la Caixa de Balears SA NOSTRA amb la col·laboració de la Parròquia de Lloseta.

NOTA: Els vells homenatjats que, per circumstàncies d'impendiments físics, no puguin assistir als actes, seran visitats al seu domicili, el mateix dia, a partir de les 9 del matí, per fer-los entrega dels obsequis.

XXIX HOMENATGE A LA VELLESA

RELACIÓ DELS HOMENATJATS

Maria Vich Guasp	97	Rosa Morell Salva	85	Maciana Coll Coll	83
Catalina Ramon Pou	93	Antonia Amengual Amengual	85	Magdalena Coll Reus	83
Antonia Reus Ramon	93	Joan Moya Carbonell	85	Francisca Ramon Ferragut	83
Catalina Pou Catala	93	Catalina Monserrat Joan	85	Maria Serra Esteva	82
Bartomeu Abrines Ramon	92	Joan Bta. Borrás Coll	85	Vicenç Villalonga Jaume	82
Maria Ramon Comas	90	Joanaina Bestard Abrines	85	Llorenç Real Mut	82
Catalina Jaume Cañellas	90	Jaume Ramon Catala	85	Maria Catala Fiol	82
Guiem Crespi Crespi	90	Catalina Servera Llabrés	85	Gabriel Florit Ripoll	82
Guiem Coll Mut	90	Bartomeu Bibiloni Cañellas	85	Guiem Coll Ramon	82
Catalina Pou Coll	90	Antonia Pons Segui	85	Joan Ferragut Ramon	82
Barbara Villalonga Catala	89	Isabel Ruiz Chamizo	85	Magdalena Mateu Riera	82
Joan Estrany Morro	89	Carmen Perelló Ibañez	84	Miquel Fiol Pou	82
Miquela Pons Coll	88	Teresa Muñoz Aranda	84	Joanaina Comas Fiol	82
Francisca Crespi Crespi	88	Francisca Catala Fiol	84	Antoni Segui Marques	82
Llorenç Catala Fiol	88	Magdalena Bestard Ferragut	84	Miquel Vallespir Pou	82
Catalina Ramis Morey	88	Margalida Ferragut Guardiola	84	Maria Pons Ramon	82
Francisca Reynés Ramon	88	Maria Ramon Moya	84	Josep Jaume Ramon	82
Margalida Fiol Mut	88	Francesc Ramon Fiol	84	Maria Mut Abrines	82
Jaume Coll Llabrés	88	Maciana Torrens Rigo	84	Joanaina Florit Pou	82
Margalida Borrás Coll	87	Francisca Pou Catala	84	Guiem Coll Bestard	82
Magdalena Ramon Comas	87	Catalina Niell Bonafé	84	Mda. Villalonga Cañellas	82
Fermina Rueda Miguel	87	Miquel Coll Mut	84	Maciana Ramon Pons	82
Francisca Amengual Ferrer	87	Eugenia Real Bibiloni	84	Margalida Pons Alcover	81
Miquel Abrines Ramon	87	Miquel Truyol Martí	84	Bartomeu Coll Mut	81
Margalida Bestard Bestard	87	Antonia Nicolau Bonafé	84	Jaume Llabrés Mateu	81
Francisca Bestard Abrines	87	Margalida Amengual Rotger	84	Francesc Pol Beltran	81
Antoni Coll Pons	87	Maria Pons Salom	84	Jerònia Ramon Ramon	81
Bernat Pons Rotger	87	Francesc Ripoll Martorell	84	Jerònia Salas Garcia	81
Rosa Ramon Catala	87	Margalida Abrines Serra	83	Bartomeu Ferragut Fiol	81
Francisca Amengual Amengual	87	Catalina Ramon Amengual	83	Francisca Abrines Ramon	81
Paula Pou Catala	86	Catalina Jaume Ramon	83	Antoni Coll Coll	81
Francisca Bestard Riera	86	Esperança Ramis Fiol	83	Magdalena Pons Salom	81
Maria Ferragut Fiol	86	Mercedes Marquef Cornado	83	Guiem Villalonga Catala	81
Antonia Ferragut Ramon	86	Catalina Ripoll Coll	83	Jerònia Caldes Socies	81
Pedro Villalonga Cañellas	86	Margalida Pons Coll	83	Llorenç Horrach Beltran	81
Antonia Riera Abrines	86	Maria Fiol Mut	83	Jerònia Riera Abrines	81
Joan Colom Mayol	86	Fco. Figueroba Figueroba	83	Isabel Aguilar Muñoz	81
Francesc Pons Salom	86	Bartomeu Coll Pou	83	Margalida Borrás Bartolomé	81
Catalina Torrens Rigo	86	Gabriel Villalonga Beltran	83	Gabriel Perelló Serra	81
Pedrona Morro Rosselló	85	Jose Muñoz Aranda	83	Julia Bonafé Nicolau	81
Antonia Jimenez Romera	85	Llorenç Morro Coll	83	Andres Ruiz Ruiz	81
Josep Munar Bestard	85	Antoni Munar Albertí	83	Joan Truyol Martí	81

ELS NOUS HOMENATJATS, UN PER UN

(notes biogràfiques)

LLORENÇ HORRACH BELTRAN

L'amo Llorenç "Creus" va néixer el dissapte de la Mare de Déu de Lloseta de l'any 1908.

Diu que va anar poc a escola. A ca seva eren set germans: Francesc, Joan, Magdalena, Catalina, Antonia i Guiem. Ell és fadri i quan tenia 14 anys parti cap a França on treballa en el comerç de fruites.

Al començament de la segona guerra europea o mundial, abandona França i torna a Mallorca on feu el servei militar, i això que la seva quinta ja estava entregada.

Te molts bons records de França on deixa la seva al·lota que no va poder venir amb ell per mor de la guerra. Sap el frances i de les franceses en guarda un bell record de tantes de vegades que li digueren, quan era jove, lo guapo que era.

JERÒNIA RIERA ABRINES

Madò Jerònia va néixer el dia 10 de setembre de l'any 1908 a Lloseta.

Era la petita de dos germans: Bartomeu i Josep que morí molt jove i de tres germanes: Marga-

lida, Magdalena i Antonia, coneguts tots ells pel mal nom de "Ca Na Coixeta".

Ana a costura a ca ses monges però prest ho va deixar per a dedicar-se a les feines del camp, com era collir oliva a "Ca'n Recades i més tard fer una bossa de plata cada setmana per a "Ca'n Pere Batle".

Quan era fadrina anava a passar molts de dies a Palma a fer companyia a la seva germana Margalida, casada amb en Biel Sirena. Diu que coneixia totes les tresques i que encara no es perdria.

Als trenta anys es va casar amb en Pep Ramon Ramon "Bordoi" del que va quedar vidua fa vuit anys. El primer fill que tenguereu morí als tres mesos i fou dida d'un nin d'Alaró. Més tard nasqueren en Pep, na Francisca i n'Antonia els quals li han donat quatre netes i un net.

Ens digue aquesta glosa:
"A Lloseta volen vila,
i no arriba a llogaret.
Capten amb un platet
perquè no tenen bessina".

GUIEM VILLALONGA CATALA

Li diuen de Ca'n Futis i va néixer a Lloseta el 28 de juliol

del 1908. Ara és viudo de na Coloma Ramis Ripoll.

Tenia nomes una germana, na Bàrbara, i ell també sols tingué un fill, en Guillem.

Se pot dir que sempre ha fet de sabater. Va anar a escola a "La Salle", poc temps, i després, els vespres, a Ca'n Tomeu. Força. Encara que de sabater comença als 14 anys, abans va treballar al camp, a s'Estorell, coint olives, figues i ametlles.

Quan tenia 30 anys va fer el servici militar a Felanitx per espai de 9 messos i no l'enviaren a la guerra per esser fill de viuda.

Dels seus anys de sabater recorda una temporada en que uns dies de la setmana anava a "Ca'n Curt" i els altres a "Ca'n Còco". Dels anys de feina i principalment de quan era petit i anava a "S'Estorell", te gravat a la memoria aquell ase que quan anava un poc massa carregat tirava en terra tot el que duia damunt, inclus la persona, en aquest cas, ell.

El millor record de la seva vida fou el dia que va néixer el seu fill.

JULIÀ BONAFÈ NICOLAU

Quasi tota la seva vida ha fet de pages. Tenia quatre anys quan va començar a l'escola. Hi va

anar poc temps perquè prest va començar a ajudar al seu pare a cuidar una finca propia.

A ca seva eren sis germans i quan tenia 17 anys passaren a viure a la finca de Ca'n Negret, aprop de Lloseta, dins el terme d'Alaro. Allà estaren 17 anys. Després, passaren a Son Pelai.

Tenia 27 anys, -va néixer a Biniamar el 7 d'octubre del 1908-, quan es va casar amb na Margalida Coll Morro i tingueren cinc fills: Sebastia, Antonia, Guiem, Julia i Catalina. Ens conta que quasi en farà 30 que va perdre la seva primera dona i que en fa 25 que està casat amb na Coloma Moya Gomila.

Al poc temps de casat amb la primera dona i quan estaven a Son Pelai, va haver de partir cap an es "frente" i deixar la finca. En tonar, va comprar un carro i una mula i començar a trajar ciment i grava per a la construcció. Feia viatges de material per encarrec i també feia jornals de conreu per a tots aquells que el llogaven.

Diu que no te massa records de la vida. Recorda amb tristesa la mort de la seva primera dona i poc temps després, d'una filla de 31 anys

JERÒNIA CALDES SOCIAS

Sor Jerònia, religiosa franciscana, va néixer a Sa Pobla el 29 d'agost de 1908. A ca seva eren 5 germans: Antonia, Catalina, Miquel, Joan i ella.

Una de les germanes també fou religiosa de la mateixa congregació i morí a Barcelona durant la guerra civil.

Els seus estudis son els de magisteri i la seva vida l'ha

passada per distins convents de Mallorca: Petra, llubi, Ses Salines, Inca i Lloseta.

Sempre ha estat conscient de la seva professió de Regiliosa Franciscana, Filla de la Misericòrdia, i ha procurat fer present el lema de Pau i Bé amb les persones amb qui ha conviscut.

Se considera de caràcter alegre, obert i senzill. Tal volta això ha fet que la seva vida no tengues gaire problemes.

JOAN TRUYOL MARTI

Li diuen de "Ca'n Pep Pastor". Ell era germà de cinc: Catalina, Andreu, Mateu, Josep i Miquel. Va néixer a Lloseta el 23 de desembre de 1908. Es va casar amb na Francisca Rubert Moya i tingueren un fill, en Joan.

Als cinc anys anà a l'escola pública i als 10 començà a fer feina de camperol a Ca'n Sirena

que també feien de mercaders d'animals. Recorda que els temps de la guerra civil anava a cercar porcs a Esporles i tornava amb ells a peu. També en duia a vendre a Montuiri. Quasi va recórrer tota l'illa a peu fent aquest treball.

Quan tenia de 20 a 30 anys passà a fer de jardiner al Palau d'Ayamans que aleshores era de Ca'n March. Després de 20 anys de treballar a Lloseta, passà al Palau de Marivent, propietat, llavors, de Joan de Saridakis, i, després, de la Diputació i residència d'estiu del príncep Joan Carles, avui Rei d'Espanya.

Reconeix que el seu millor temps foren els anys que passà a Marivent. Emocionat ens conta que don Joan Carles, quasi tots els dies, tenia algun moment per xerrar amb ell. Ha vist créixer els prínceps i ara, quan a la televisió veu el príncep Felip recorda com corria darrera ell quan regava pels jardins.

Quan es va jubilar el Rei li va dir que estava molt content d'ell i que li agradaria que es quedàs algun temps mes.

És per ell un honor haver estat tan aprop de la família reial i ésser tractat per ells amb tanta familiaritat i senzillesa.

JAUME LLABRES MATEU

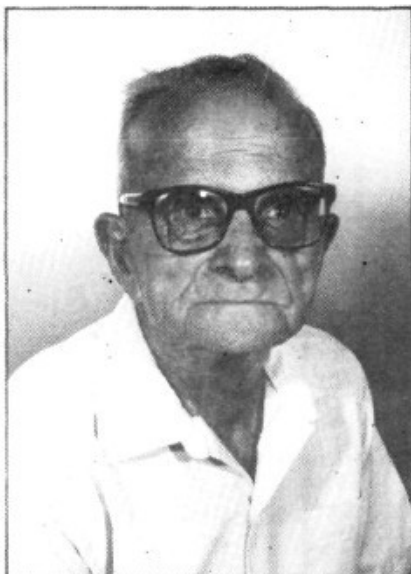
Abans de sabater va fer feina al camp des dels 8 anys fins als 11. Ell havia nascut a Lloseta el primer dia del mes de març del 1908. Li diuen de Ca'n Porselleta i a ca seva eren quatre germans: Miquel, Bernat, Antonia i ell.

De petit va anar a escola a ca ses monges i després a cal mestre Salas. Quan començà a fer feina continua anant a l'escola els vespres.

Després de fer feina pel camp, començà de mosso de sabater a Ca'n Joan Perebaixa i després, una vegada après l'ofici va fer feina a ca seva fent ses sabates totes a ma.

Es va casar en na Bàrbara Jaume Cañellas el 27 de juny del 1936 i tretze mesos després fou cridat a files a Felanitx i a Inca. No va anar a la guerra i abans no se va incorporar per ésser fill de vidua.

Ha tengut cinc fills, un de mort de petit, els altres son: Francisca, Bàrbara, Jaume i Antonia.

Reconeix no haver tengut molts de records agradables a la seva vida. Ara està molt satisfet d'haver arribat a la vellesa i assitir a aquest homenatge.

JERÒNIA SALAS GARCIA

Madò Jerònia és binissalemera, on va neixer el 8 de maig del 1908. A ca seva eren tres germans: ella en Guem i na Catalina.

Un bon dia es va casar amb en Gabriel Jaume Cañellas, del que és vidua. Tengueren quatre fills: Barbara, Joan, Catalina i Jerònia.

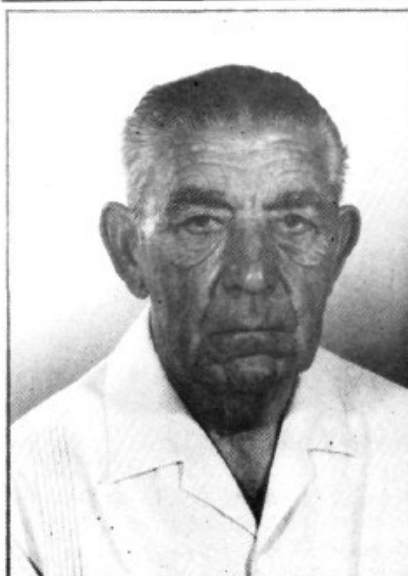
De petita va anar a escola a

"Ses Trinitàries" a Binissalem fins que va fer la primera comunió. Després, com a ca seva vivien al camp, ajudava als seus

pares. Reconeix que de jove no tenia molts de llocs on anar i els seus divertiments eren anar a passetjar els diumenges a la tarda visitant la "Cova de Lourdes". Se sincera i confesa que a ella mai li va agradar viure en el camp.

BARTOMEU COLL MUT

A Ca'n Colometa eren sis germans: Guillem, Antonia, Joan, Miquel, Bartomeu i Jordi. Ell era el que feia cinc i havia nascut el 28 de gener del 1908. Es va casar amb N'antonia Villalonga Ripol i tengueren tres fills: Miquel, Maria Rosa i Antoni.

Va fer l'escola d'infància a ca ses monges i la primària amb el mestre Salas. Mes tard va alternar les feines del camp amb l'escola nocturna.

De gran va fer de picapedrer i de l'electricista. Primer, amb el seu pare, que era mestre d'obres, de l'any 1923 al 1935, per passar a Gesa després d'aconseguir el carnet d'electricitat, també tenia el carnet d'operador de cine. Quan es va retirar havia complit 38 anys amb Gesa.

Ell ens conta que va esser feliç de nin, de jove, de fadri i de casat. Sempre li ha agradat fer feina i ajudar al proïsme.

Els seus records millors són els viatges que ha realitzat a Santiago de Compostela, a Lourdes i el viatge especial a Nova York, l'any 1973, per instal·lar l'altar de pedra treballada a Lloseta a l'església de San Benet. Hi va anar amb el seu cosí Jaume Mut, ambdós convidats pel seu germà P. Jordi Coll

JERÒNIA RAMON RAMON

Diu, d'entrada que ha tengut una vida molt trista i enç recita aquest vers en castellà:

"Hijos que padres teneis,
llorad esta voz que retumba
y si muertos los teneis
llorad siempre en su tumba."

Madò Jerònia "Bordoia", va veure la llum per primera vegada a Lloseta el 13 d'abril del 1908. Es va casar amb en Joan Pons Alomar que al pocs anys de casats morí. Reconeix que se va passar les seves joventuts molt bé però quan es va quedar vidua va començar, per ella, un calvari, encara que els seus pares no l'abandonaren.

Va tenir dos fills: en Llorenç i en Josep que morí als 42 anys.

Va anar a costura, molt poc, a ca ses monges i de gran va fer de brodadora i també va fer feina per ses casas.

ANTONI COLL COLL

L'amo Antoni "Xanet", podem dir que ha estat i és un enamorat del seu poble que es Lloseta. També sempre ha vist amb molts bons ulls aquests homenatges a la vellesa. Ens conta que un any, quan va venir de França per ses festes, es va trobar que la seva mare prenia part a un homenatge a la vellesa i davant aquest fet decidí regalar a les dones homenatjades una bossa de caramells i als homes un "bon puro". Ja vos podeu imaginar la satisfacció que té de participar-hi per primera vegada.

Conta també que als 7 anys

començà a fer feina pel camp: espedregar, collir olives, ametlles, etc. Als 11 anys se'n va anar a França, a Beziers, amb el seu pare per fer de sabater. Varen tornar al poc temps i ell va anar a escola a cas frares,

a Inca. Als 14 anys tornà tenir la curolla de partir altre volta cap a França, quan tenia 14 anys, a ca un tio seu que nomia Miquel. Va tornar a Lloseta a fer el servei militar i el 1930 altre volta França, on es va casar amb una francesa el 1933. Té quatre fills, dues nines i dos nins.

Aquest pic abandonà les sabates i es dedica al comerç d'alimentació especialment fruites. Va arribar a tenir dos magatzems. Es va retirar als 68 anys.

Ens conta i torna contar que es feliç venint a les festes del seu poble. No passa dia, allà a França, sense pensar en Lloseta.

BARTOMEU FERRAGUT FIOL

En "Tomeu Puceta" és fadrí i va néixer a Lloseta el 13 de maig del 1908. Va anar a escola amb en Jaume Villalonga de Ca'n Bosquet, i després amb don Joan Rossello i amb el vicari Esteve.

La seva mare feia de cosidora i tenien 6 fills: Joan, Maria, Bartomeu, Joana, Coloma i Josep. Va començar a treballar en es camp coint olives i garrofes. Guanyava 3,60 pts. cada setmana i quan no hi havia treball anava a cercar llenya.

Va aprendre l'ofici de sabater i als 14 anys començà a Ca'n Curt d'alt fins a l'edat de la jubilació. 51 anys va estar a la mateixa fàbrica.

"De jove vaig esser futbolista en el C.D. Llosetense i també un dels fundadors del 'Parado de Ayamns'. Era una agrupació molt vigorosa. Vaig esser molt feliç de poder ensenyar a ballar i de crear balls com 'El baile de los Toros'. Sempre que el ballava me demanaven la repetició", ens diu.

Ens conta que una de les alegries més grans va esser quan s'allibera de la guerra perquè els militars el reclamaren per fer feina a una fàbrica de sabates per a soldats.

Recorda el temps de congregant a la parroquia. Anaven a passar el temps a cas vicari i feien moltes coses.

MAGDALENA PONS SALOM

Madò Magdalena "Patos" nesqué el 7 de juliol del 1908 a Lloseta a una casa que eren quatre germans: Francesc, Maria, Joana i ella.

Va anar molt poc a costura a ca ses monges, perquè quan ella tenia 10 anys tota la família passa a treballar en "Es Fili-comis". Els senyors manaren construir una caseta aposta per ells.

Ens conta que després de la guerra civil hi havia molta de fam i un dia sen va anar a Sencelles per cercar menjar. Va trobar una família que que es va compatir d'ella i la va convidar menjar pa blanc amb sobrassada. Allò va esser tan bo que en va menjar per dos dies.

Madò Magdalena es va casar amb en Bernardí Ramon Ramon i tengueren un fill, en Guiem. La seva alegria més grossa fou quan va tenir aquell fill però la felicitat durà molt poc que el seu espos morí quan l'infant tenia tres anys.

ANGEL RUIZ RUIZ

Tiene veintiocho nietos de sus seis hijos: Gregorio, Adela, Andres, Virgilio, Braulia y Angelita. Se caso con Soledad Caravaca Martinez y nació en Yetas (Albacete) el 28 de noviembre de 1908.

Aprendió a leer a través de maestros ambulantes y trabajo de albañil y de campesino. Tuvo que ir a la guerra y lo pasaron muy mal.

De como vino a vivir en Lloseta nos explica que allá, en la península, vivian muy aislados

y tenian muy malas combinaciones hasta con los servicios medicos. Como quiera que tenia su mujer muy enferma y tenian ya los hijos instalados en Mallorca decidieron pasar a residir en nuestra isla, de lo qual estan muy satisfechos.

Como recuerdos más agradables de su vida registra el nacimiento de sus hijos y cuando se marchó a vivir con su novia así como el día en que se casaron.

FRANCISCA ABRINES RAMON

El dia 27 de juny del 1908, neixia a Lloseta mado Francisca. A ca seva serien tres germans, ella, en Llorenç i en Miquel. Com totes les nines va anar a costura a ca ses monges fins que comença a fer feina a la conserva d'albercoc a Ca'n Capó. Li donaren una pesseta de jornal. Quan tenia 17 anys comença a brodar a ca seva. Li anava molt bé i per això, poc a poc, altres joves començaren a fer feina amb ella que es convertí amb la seva mestressa.

Li diuen de Ca S'Escolà perquè el seu pare era s'escola de la parroquia i per aquest lloc hi havien passat, abans, una sèrie de generacions de la mateixa família. Recorda haver pujat al campanar moltes vegades a tocar les campanes quan el seu pare no podia.

Madó Francisca es va casar el 6 de setembre del 1932, amb en Tomeu Coll Pou de Ca's Russinyol, mestre d'obres. Tengueren vuit fills: Vicenç, Ines, Aina,

Llorenç, Bartomeu, Francisca, Maria i Bartomeu. Dos li moriren, el primer Bartomeu de petit i en Llorenç de casat en accident de cotxe.

Després de 18 anys de casada varen obrir una botiga de queviures al carrer Baltasar Bestard. Ara la dirigeix la seva filla Ines.

Està satisfeta de tenir tants de fills i reconeix esser molt estimada per tots ells.

Per acabar ens conta que sempre recordara la festa de les seves nocces d'or. Va esser una gran festa amb molts de regals i alegria i a la que es va afegir la seva filla Aina, monja franciscana a Bolivia.

GABRIEL PERELLO SERRA

L'amon en Gabriel és viudo de Margalida Roca Pascual i va néixer a Palma el 2 d'octubre del 1908.

Del seu matrimoni tengueren 6 fills: Miquel, Joana, Josep, Francisca, Antonia i Gabriel.

Ens explica que té estudis primaris i que comença a fer feina d'ajudant de cuina. Després passa a xofer d'un camió a la mina, on va tenir un accident i perdé una cama.

A partir d'aquest moment, el seu ofici ha estat sabater.

MARGALIDA PONS ALCOVER

El segon dia de l'any 1908 neixia Lloseta mado Margalida

de "Son Ramon". Es va casar amb Jaume Bonafé Nicolau que morí quan ella estava embarassada de set mesos del darrer infant.

Diu que va aprende bé a llegir i escriure. A ca seva eren quatre germanes: ella, n'Antonia, na Teresa i na Magdalena. La

primera es monja tancada i les altres dues monges franciscanes.

Mort el seu marit va poder sobreviure gracies a la seva mare. Mes tard va col·locar els seus fills a un col·legi i ella passa a servir a Ca'n Salas i a donya Teresa Alcover a Palma.

El seus fills son: Sebastia, Antonia, Teresa i Jaume.

LLOSETA
Revista Independiente De Información Local

EDICIÓ
ESPECIAL
DEDICADA AL
XXIX HOMENATGE
A LA VELLESA

FRANCESC POL BELTRAN

Quan tenia 9 anys va morir el seu pare que cuidava, amb tota la família, la finca de "Cal senyor Pere", d'aquí els ve el nom. Hi varen estar 33 anys, L'amo en Francesc va neixer

a Lloseta el 14 de març del 1908 i eren cinc germans: Magdalena, Francisca, Aina, Catalina i ell. Als 6 anys, comença a l'escola pública i mes tard amb el Senyor Vicari.

Després de treballar al camp de jove, el 8 de febreer del 1934 es va casar amb na Joanaina Mateu Jaume, a les 7,30 del mati a Biniamar. Ell tenia 26 anys i ella 19. El seu viatge de noviances durà un sol dia. Amb el cotxe de lloguer d'en Monjol visitaren les coves del Drach. Un sol dia de cotxe va costar 25 pessetes.

Després de casat va passar un any a Valencia treballant. Un cop tornat a Mallorca treballa de marger i picador de pedra. Diu que la vida ha tengut alts i baixos. La seva infància no va ésser de lo millor per la pèrdua del seu pare que l'obliga a treballar a la finca amb la seva mare i germanes. Va arribar a estimar tant aquella finca com si fos seva.

nota

Aquest número ha estat possible gràcies a tot l'equip de

LLOSETA

Revista Independent de Informació Local

i també a:

- * Maria Pons Ferragut
- * Antònia Pons Villalonga
- * Maria Bestard Comas
- * Maria Rosa Pérez
- * Antònia Llabrés Bestard
- * Margarida Sampol Pons
- * Catalina Oliver Ripoll

Fotògrafs:

- * Miquel Ramon Calatayud
- * Antoni Mulet Ramon

TIRADA: 1600 exemplars

D'UN HOMENATGE A L'ALTRE ENS HAN DEIXAT

Antonia Payeras Ramis
(14-9-88)

Miquel Reynés Vicens
(26-9-88)

Antoni Ramis Ripoll
(61-10-88)

Catalina Florit Pou
(23-10-88)

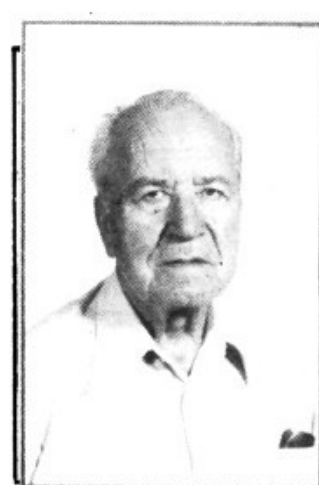
Magdalena Pons Ripoll
(16-12-88)

Guiem Ramon Vich
(27-11-88)

Fca. Aina Ramon Ramon
(21-1-89)

Llorenç Ramis Ripoll
(23-3-89)

Bernat Real Mut
(26-4-89)

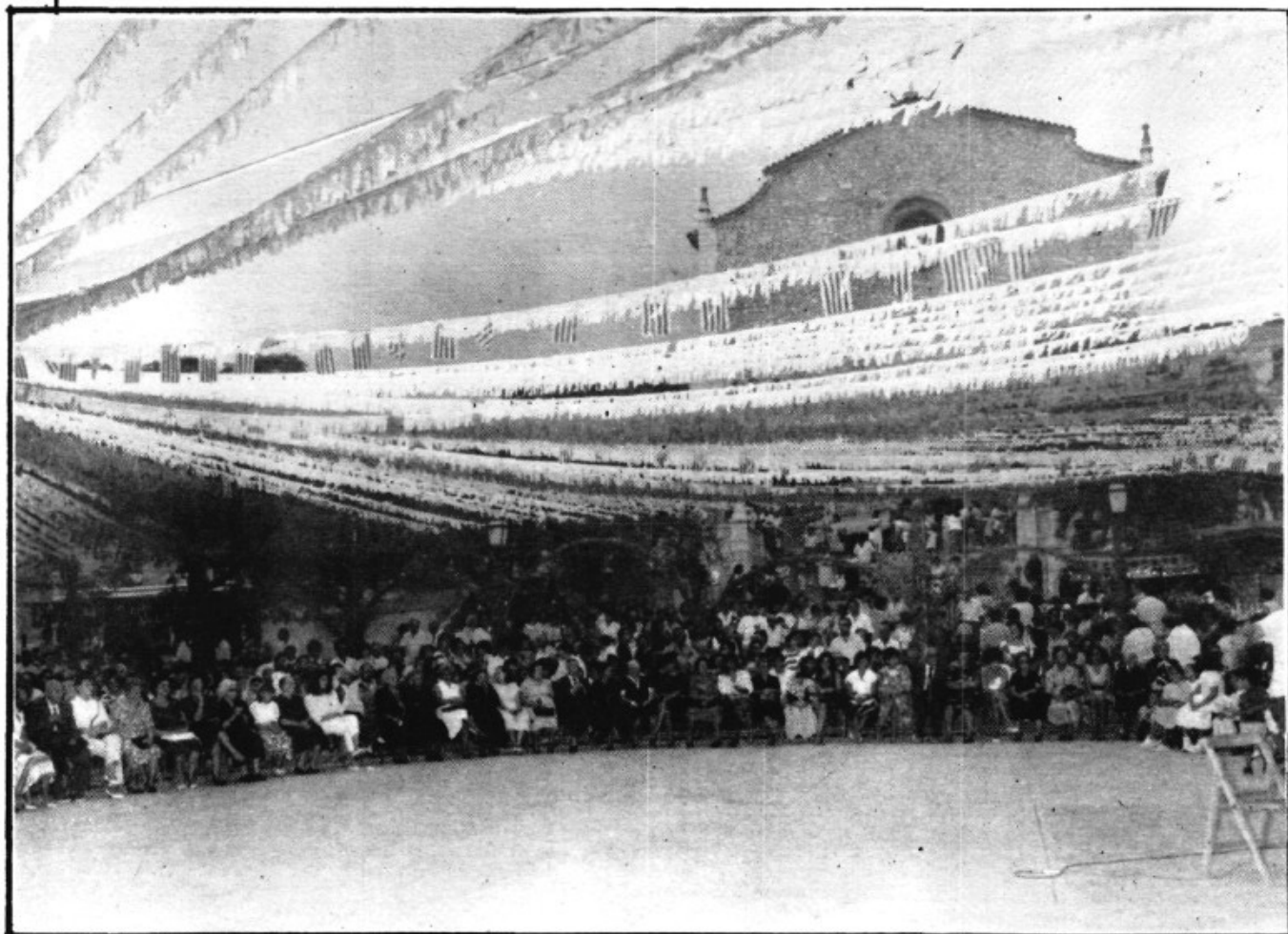
Fca. Gelabert Parets
(27-5-89)

Catalina Mateu Vicens
(25-6-89)

Magdalena Amer Martorell
(Juny 1989)

**LA PRESENT EDICIÓ HA ESTAT
POSSIBLE GRÀCIES A**

"SA NOSTRA"

CAIXA DE BALEARS